

Notat

Til: Folketingets Kulturudvalg
Kopi til:
Fra : Kasper Holten
Dato: 21.04.10
Journal nr.:

Vedr. Bredden i Operaens repertoire

Den Kgl. Operas repertoire er i udpræget grad skruet sammen ud fra et ønske om at sikre bredde og alsidighed på alle faktorer. Det gælder såvel forholdet mellem nye værker / mindre kendte værker / klassikere, som inden for perioder, komponister og stilarter i iscenesættelsen.

Det vil være for omfattende at gennemgå alle aspekter af operaens repertoire i de seneste og kommende år, men følgende udpluk giver efter min mening en god ide om bredden i repertoiret:

- Det populære/klassikerne har været tilgodeset gennem opførelser af fx Flagermusen, Den Glade Enke, Tosca, La Traviata, Maskarade, Figaros Bryllup, Carmen, La Boheme etc. Nogle af disse har været iscenesat i relativt klassiske og tilgængelige former, mens andre af disse – herunder ikke mindst operetterne – har været udsat for den form for moderne, tolkende iscenesættelse, som det kommercielle teater normalt ikke har råd til at tage chancen med. Kendetegnende for alle disse værker har været et højt antal forestillinger med deraf følgende stor publikumskapacitet, hvilket har muliggjort at også nye publikumsgrupper har kunnet få billet.
- Det tyske senromantiske repertoire står meget centralt for Den kgl. Opera, og således har Wagner og Strauss både historisk og i de senere år haft en helt central plads. Disse forestillinger ligger typisk ikke i kernen af det brede publikums smag, men profilerer os på meget højt niveau og har sit eget, meget dedikerede publikum. Den Kgl. Operas største internationale succes'er har ofte været at finde i denne gruppe, hvor de seneste år bla. har budt på Elektra, Tristan og Isolde, Tannhäuser, Ringen, Rosenkavalieren mm. Næste år følger Richard Strauss' Kvinden uden skygge, der aldrig før har været spillet i Danmark.
- Bredden i repertoiret periode- og stilmæssigt er kendetegnet ved opførelser af fx barokoperaer som Händels Julius Cæsar og Partenope samt Monteverdis Poppeas kroning og Odysseus' hjemkomst med special-orkestret Concerto Copenhagen, men også ved opførelserne af andre værker fra operahistorien, som ikke ligger i mainstream (fx Rusalka, Lastens Vej, Ariadne på Naxos, Wozzeck, Lucretia, Tyrken i Italien, Lucio Silla m.fl.). Disse forestillinger har ofte været præget af et mindre antal opførelser, men til gengæld et meget målrettet og detaljeret arbejde med højest mulig kvalitet i casting.
- Helt nye værker har været markant repræsenteret, således senest med fx kæmpe-succesen Livlægens besøg, Proces Kafka, Brødrene Løvehjerte, Kain og Abel samt udenlandske nye værker som Stormen og Skin Deep. Den Kgl. Opera har ry for at være et af de internationale operahuse, som

---

Det Kongelige Teater

@BCL@180CC03A.doc

Side 1/2

lægger mest vægt på ny musikdramatik og udviklingen af nye værker af både danske og udenlandske komponister.

- Endelig har iscenesættelserne varieret i stilart fra relativt klassisk anlagt iscenesættelser (fx Carmen, La Boheme, Livlægens besøg) til mere eksperimenterende iscenesættelser (fx Lucio Silla, Tannhäuser, Tosca). Iscenesætterne har spændt fra verdens førende (fx Peter Konwitschny, Richard Jones, Christof Loy, Keith Warner m.fl.) til debuterende operainstruktører (fx Katrine Wiedemann, Elisabeth Linton og Veronika Kær).

Sæson 2010/11 eksemplificerer disse bestræbelser ganske godt, med såvel rigtigt mange opførelser af populære værker som Madama Butterfly, La Boheme og Turandot, men også med hele fire operaer, der aldrig før har været spillet på Det Kgl. Teater – fra italienske mesterværker (Nabucco) over det 20. århundrede (Lulu, Kvinden uden skygge) til et helt nyt dansk værk (Dancer in the Dark).